

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I PREZESA KOMITETU DO SPRAW URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 13 listopada 1957 r.

w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi służbami architektoniczno-budowlanymi w zakresie opracowywania ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli.

Na podstawie § 1 pkt 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów (Dz. U. Nr 58, poz. 271) w związku z § 2 pkt 13 uchwały nr 285 Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zakresu działania i organizacji terenowych komisji planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr 68, poz. 413) oraz na podstawie § 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury (Dz. U. Nr 4, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terenowe komisje planowania gospodarczego współpracują z terenowymi służbami architektoniczno-budowlanymi przy opracowywaniu ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli.

§ 2. 1. Współpracą ze strony terenowych komisji planowania gospodarczego polega na:

- 1) opracowywaniu wskazań kierunkowych rozwoju gospodarczego miast i osiedli wynikających z planów gospodarczych, w tym z regionalnych planów perspektywicznych,
- 2) opiniowaniu ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli z punktu widzenia ich zgodności z założeniami planów gospodarczych oraz ekonomiki projektowanych rozwiązań.

2. Wskazania kierunkowe wymienione w ust. 1 pkt 1 powinny być opracowywane:

- 1) jako wskazania indywidualne dla miast dużych, w zasadzie powyżej 25 tysięcy mieszkańców — według stanu na okres bieżący,
- 2) jako wskazania dla określonych typów lub grup miast małych, w zasadzie poniżej 25 tysięcy mieszkańców — według stanu na okres bieżący.

§ 3. 1. Współpraca ze strony służb architektoniczno-budowlanych polega na:

- 1) przedstawianiu terenowym komisjom planowania gospodarczego wniosków wynikających z ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli, dotyczących opracowywanych wieloletnich planów gospodarczych, a w razie potrzeby planów rocznych,
- 2) udziale w posiedzeniach regionalnych komisji planów perspektywicznych,
- 3) prowadzeniu studiów specjalistycznych na podstawie wspólnie ustalonego programu i harmonogramu prac.

2. Wnioski w sprawie wieloletnich planów gospodarczych powinny dotyczyć w szczególności:

- 1) budownictwa mieszkaniowego,
- 2) budowy podstawowych urządzeń kulturalnych, społecznych i usługowych,
- 3) rozbudowy uzbrojenia terenu,
- 4) koordynacji inwestycji.

§ 4. Opracowywane przez terenowe służby architektoniczno-budowlane programy prac urbanistycznych powinny być uzgadniane z terenowymi komisjami planowania gospodarczego.

§ 5. Terenowe komisje planowania gospodarczego i służby architektoniczno-budowlane skoordynują swą działalność w zakresie prowadzenia prac inwentaryzacyjnych oraz wzajemnego wykorzystania materiałów dotyczących rozwoju gospodarczego i przestrzennego miast i osiedli.

§ 6. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 14 z dnia 19 stycznia 1956 r. w sprawie opracowywania wytycznych gospodarczych do ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego miast i osiedli miejskich (Biuletyn PKPG Nr 3, poz. 14).

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
Prezes Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury:

S. Jędrzychowski

w z. S. Albrecht